

Hyvät karjalan kielen harrastajat

Kokoonnumme Karjalan Sivistysseuran toimistoon (Luotsikatu 9 D 10, Helsinki, Katajanokka) keskiviikkona 18.9 klo 18.

Karjalan kielen seura.

Pohjois-Viena -seura

Pohjois-Viena-Seuran johtokunta esittää, että seuran sääntöjä muutettaisiin siten, että vuosikokous voidaan pitää helmikuussa. Voimassaolevainen sääntöjen mukaan vuosikokous tulee pitää huhtikuussa. Vuosikokouksen ajankohdan siirtäminen helmikuuhun olisi seuran toiminnan kannalta mielekkäämpää ja lisäksi samalla voitaisiin ottaa paremmin huomioon Kalevalanpäivä.

Jäsenkirjeessä 3.5.-96 on ilmoitettu, että ensimmäinen sääntöjen muuttamista koskeva yleinen kokous pidetään Oulun ortodoksisessa kirkossa sunn. 20.10.-96 klo 14. Samalla järjestetään teetiltapäivä. Toinen yleinen kokous pidetään pikkujoulun yhteydessä ja siitä ilmoitetaan lähemmin syksyn jäsenkirjeessä.

Tervetuloa kokoukseen ja teetiltapäivään. - Johtokunta.

Seurasaari-säätiö 40-vuotias

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 40 vuotta Seurasaari-säätiön toiminnan aloittamisesta.

Säätiön tarkoitus on Helsingin Seurasaaren ulkomuseon toiminnan pyörittäminen ja kehittäminen. Karjalan Sivistysseuran on ollut yhteistyötä säätiön kanssa sen perustamisesta lähtien, sillä seuran kyykkäharjoitukset on pidetty saarella vuodesta 1951 alkaen. Vuodesta 1960 alken harjoituk-

sia on pidetty myös talvisin. Kyykkä liittyy luontevasti ulkomuseon toimintaan, koska se edustaa siellä kansanpeliä ja karjalaisista perinnettä toiminnassa. Monet saaren vieraita tulevat saarelle juuri kyykän vetäminä.

Karjalan Sivistysseuran onnittelut juhlivalle Seurasaari-säätiölle kävivät esittämässä Ilmari H o m a n e n ja Paavo R a h i k a i n e n .

Tervetuloa Helsinkiin

Lausumme Helsingin hiipakunnan uuden esipaimenen **metropoliitta Leon** tervetulleeksi pääkaupunkiin tänä päivänä karjalaisten pariin.

Tiedämme, että metropoliitta Leo on vierailut usein rajantakaisten ortodoksien luona ja sukujuuriltaan salmilaisena hän myös vaalii karjalan kieltä. Hän toimii Karjalan kielen seuran puheenjohtajana sekä parhailaan myös Karjalan Sivistysseuran juhluvuoden keräysvaltuuskunnan puheenjohtajana.

• • • • •
 Karjalan Heimon seuraavaan numeroon tarjottavat kirjoitukset tulee lähettää toimittajalle viimeistään 20. syyskuuta. Muistakaa merkkipäiväpalsta ja muut pikkuiutiset!
 • • • • •

Nimityksiä

Suomen valokuvataiteen museon johtajaksi on valittu **Asko Mäkelä** (38). Tätä ennen hän toimi Nykyaikaisen museon amanuenssinä ja mediatieteen v.t. apulaisprofessorina Lapin Yliopistossa Rovaniemellä.

Asko Mäkelä on syntynyt Seinäjoella ja sukujuuret ovat Vienan-Karjalassa; isoisan (Skottila) syntymäpaikka oli Vuokkiniemi.

Juhlavuosi jatkuu

Seuramme juhluvuosi jatkuu. Kysymme nyt teiltä, arvoisat lukijat, miten kauan olette lukeutuneet Karjalan Heimoon. Mistä saakka se on tullut kotinne, mitä mieltä olette lehdestä ja millaisia kirjoituksia toivotte sen julkaisevan? Pyrimme täyttämään toivomuksenne.

Vastaukset voi lähettää KH:n toimitukseen osoitteella Mäkelöörink. 6 A 21 15240 Lahti.

Morsiuspari Lars Risberg ja Liselot Stenman 14.6.-96 Kööpenhaminassa.

Runonlaulajien perintö elää uusissa sukupolvissa

Tukholman Musiikkiakatemian juhlasalissa pidettiin 23. p:nä helmikuuta säveltäjäopiskelijoiden konsertti. Mukana oli myös yksi sukujuuriltaan karjalainen nuori. Säveltäjäksi valmistuvan pianistin **Mattias Risbergin** teoksen *Skuggor av glas* (Lasien varjoja) esitti Tukholman 30-henkinen puhallinsinfoniaorkesteri. - Mattias on runon- ja perinteentaitaja Domna Huovisen tyttären tyttären poika ja kirjailija Onttoni Miihkalin tyttären poika. Mattiaksen

vaimo Sanna, jolla on upea alto, toimii opettajana Tukholman oopperakorkeakoulussa.

Myös Mattiaksen nuorempi veli Lauri (Lars) on muusikko. Hän on hiljattain valmistunut improvisaatiopedagogiksi soittimenään kitara. - Lauri vihittiin avioliittoon nuoren sellistin Liselott Stenmanin kanssa 14.6 Kööpenhaminassa.

Kuvassa hääpari shamppan-javastanotolla hotellin Plaza Nissenissä. - AR

MERKKIPÄIVIÄ

Pankinjohtaja Aleksanteri L e v o n e n täytti 70 vuotta 17.8.-96 Helsingissä. Hän syntyi Viipurissa perheeseen, joka Venäjän vallankumouksen seurauksena joutui jättämään kotinsa Aunuksen Karjalassa. Aleksanteri kävi kauppaopiston Helsingissä ja toimi koko ikänsä SYP:n palveluksessa, viimeiset vuodet Moskovan edustuston päällikkönä.

Kun karjalaiset aloittivat 1951 kyykkätoiminnan, niin Aleksanteri tuli mukaan peliin ja muihinkin tehtäviin. Ensin hänet valittiin KSS:n kyykkäkerhon rahastonhoitajaksi ja myöhemmin Karjalan Sivistysseuran pitkäaikaiseksi ja hyvin tarkaksi tilintarkastajaksi.

Karjalais-ortodoksit valitsivat Aleksanterin ensin Helsingin ortodoksisen seurakunnan

nuorisotoimintaan ja sieltä myös valtuustoon.

Aleksanteri oli pitkäaikainen valtuuston jäsen, usein vaalien ääniharava. Hän sai viisi kertaa enemmän ääniä kuin nykyiset valtuustoon valitut. Onnittelumme. - KP

60 vuotta täytti 19.7.96 suojärveläinen "Karhukoplan" vanhin jäsen, metallimies Aaro K a r h u , Helsingissä.

Aaro on hyvin aktiivinen "yleismies" karjalaisessa toiminnassa. KSS:n kyykkäkerho on hyvin kiitollinen ahkeralle auttajalleen. - KP

Liikuntatieteellisen Seuran pääsihteeri, tohtori Joel J u p p i täytti 60 vuotta 09.06.1996. Hän on syntynyt Suojärvellä. Kirjoittanut ylioppilaaksi Kaajanissa, valmistunut voimistelunopettajaksi Helsingissä ja väitellyt tohtoriksi Jyväskylässä. Syntymäpäiväjuhlat hän vietti syntymäkunnassa, Suojärvellä, luultavasti Lietteen kauniissa kylässä.

Simo Härkönen 90-vuotias

Simo Härkönen.

Varatuomari Simo Härkönen täytti 90 vuotta 31.8.1996. Hän syntyi Impilahden Kitilässä opettajapariskunnan perheeseen. Ylioppilaaksi Simo kirjoitti Sortavalassa ja päätti oikeustieteen opinnot Helsingissä. Varatuomarin arvon hän sai v. 1938.

Simon ansioluettelo on niin pitkä, etteivät lehden sivut riittäisi niiden kertomiseen. Hänen toiminnassaan yhteiskunnan hyväksi on aina ollut kolme tietä. Ne ovat: isänmaallisuus, karjalaisuus ja ortodoksisuus. Näiltä teiltä hän ei ole koskaan poikennut, vaan aina on liittynyt eturiviin, kun asioita on pitänyt puolustaa.

Kun Laatokan Karjala aloitti nousunsa, niin Härkösen perhe oli vahvana mukana. Simo aloitti jo nuorena kiertämisen pitäjistä toiseen. Milloin esiintyi urheilijana, milloin soit-

tajana, laulajana ja puhujana. Juhlia järjestettiin usein ja hyviä esiintyjä tarvittiin. Aikuistuttua tulivat vuoroon vallesmannin tehtävät. Simo toimi nimismiehenä monessa eri pitäjässä. Nuorena ja aikuisena saadut tiedot lisäsivät Simon Laatokan Karjalan tuntemustaan. Tällä oli hyvin suuri merkitys sodan jälkeen, kun raja-karjalaisuutta piti lisätä Karjalan Liiton toimintaan.

Ortodoksit saavat olla kiitollisia Simolle hyvin monesta eri asiasta. Hän oli jäsenenä Ort.kirkollishallituksessa, kirkon jälleenrakennustoimikunnassa ja monessa muussa komiteassa. Aina hän toimi kirkkokunnan puolesta puhujana.

Kun 1950-luvulla kirkkokunnassa siirrettiin valtuuston valinta seurakuntalaisille, Simo nousi Helsingissä ääniharavaksi ja säilytti asemansa yli kaksikymmentä vuotta, aina eläkkeelle siirtymiseen saakka.

Nuorempi polvi on hyvin kiitollinen Simolle siitä, että hänellä on hyvä muisti ja terävä kynä. Kirjoitus kirjoituksen jälkeen palauttaa mielin muilta unohtuneita vanhoja asioita. Niitä hän selostaa milloin nästisti sovitellen, silloin voimakkaasti jyrähtäen, kun huomaa, että polulta on poikettu väärään suuntaan.

KSS onnittelee lämpimästi pitkäaikaista, jo toisen polven tukijaamme. - KP.

Nina Sailo elää kalevalaisessa maailmassa.

Nina Sailo 90-vuotias

Kuvanveistäjä Nina Sailo täytti 90 vuotta Kirkkonummella 26.7.-96. Seuramme puolesta merkkipäiväsankaria kävivät onnittelemassa puheenjohtaja ja rouva Pentti Keynäs, akateemikko Pertti Virtaranta ja maisteri Helmi Virtaranta.

Nina Sailoa on edelleen korkeasta iästään huolimatta pirtteä ja luomisvoimainen taiteilija, puhdasverinen kareliaani. Hänen teoksensa ilmentävät samoja päämääriä, joiden hyväksi myös 90-vuotias Karjalan Sivistysseura työskentelee.

Nina Sailo on seuramme pitkäaikainen jäsen - vuodesta 1981 kunniajäsen. Hänen muovaamia ovat monet KSS:n ja Säätiö Väinölän toimesta pystytetyt muistomerkit, joista mainittakoon Anni Denosovin muistomerkki Vihdin kirkko- maalla, Iro ja Muarie Remsun muistokivi Boråsissa, Ämmänsaaren Itkijä-patsas, Kuhmon Laukunkantaja-patsas, Lotta-patsas Lappeenrannassa sekä mm. Virtaranta-mitali, samoin lukuisat reliefit (Marina Takalo, Alekski Lahelma jne).

Sirpa ja Markku Nieminen 50 + 50

Kuhmon Kulttuurikornitsan vetäjät ja voimahahmot, Sirpa ja Markku Nieminen, täyttivät kumpikin 50 vuotta (Sirpa 9.7 ja Markku vähän aikaisemmin eli viime vuoden lopussa 28.12). Yhteinen 100-vuotisvastaanotto järjestettiin Tuomisen koululla 13. pñä heinäkuuta.

Sirpa ja Markku ovat omistaneet elämänsä vialaisen kulttuurin elvyttämiselle. Organisaationa on 1980-luvun alkupuolella syntynyt, nykyisin säätiöpohjalla toimiva Kuhmon kulttuurikornitsa.

Kun kohdealueena on rajantakainen Karjala, voi helposti käsittää, että työ on kuin kivenvääntöä ja alinomaista taistelua pysähtyneisyyden ajalta periytyvän byrokratian syövereissä.

Markulla on tähän sopiva luonteenlaatu. Sen totesi Aleks Kiven Seurakin myöntäes-

sään hänelle muutamia vuosia sitten perinteisen Eskon puumerkin. Palkinnon perusteluissa todettiin, että Markku Niemisellä on useita Nummisuutarin Eskolle tyypillisiä luonteenpiirteitä, kuten esim. suomalaista sisua, sinnikkyyttä sekä harjaksenkankeaa itsepäisyyttä. Kun tähän lisätään vielä kourallinen idealismia, niin kyllä siinä byrokraatit ovat kovilla.

Sirpa-rouva, kornitsan toiminnanjohtaja, hoitaa kotimaan sektoria, käy paperisotaa ja evästää tuon tuostakin miehen matkalle Karjalaan; näitä matkoja karttuneen useita kymmeniä vuodessa. Työtä riittää kotona Timoniemen koululla, josta on vuosien mittaan muodostunut eräänlainen kulttuurimatkaajien kestikievari. Sen isäntävällä ja vieraillo on yksi yhteinen nimittäjä: kiinnostus vialaiseen kulttuuriin. -SV

NOPEASTI **• VARMASTI**

IDÄNMATKAAJAN ERITYISPALVELUT

MYÖS PELKÄT VIISUMIT

• Karjalaan • Baltiaan •

LÄHIALUE Vuorimiehenk. 3, 00140 Helsinki
MATKAT Puh. 09-177 807
 fax 09-176 802

Nyt on oikea aika suunnitella kesän -97 matkoja!

Elisabet Repo.

Ruustinna Elisabet Repo täytti 22 päivänä heinäkuuta 75 vuotta. Hän on syntynyt Suojärven kunnan Hyrsylän mutkan Hautovaaran kylässä isänmaallisen talonpojan perheeseen.

Elisabetin elämän tehtäviin on aina kuulunut heikompien auttaminen ja karjalais-ortodoksisuuden vaaliminen. Sotien aikana hän toimi opettajana Aunuksen Karjalassa. Siellä hän menestyi erittäin hyvin, kun kielivaiveuksia ei ollut; kodin perintönä oli karjalan murteen taito.

Sotien jälkeen aviopari Elisabet ja Tapani Repo muuttivat Helsinkiin, Helsingin ortodoksisen seurakunnan palvelukseen. Tapani toimi pappina ja Elisabet uskonnon opettajana.

Lapsikratras kasvamisestaan kasvoi, mutta silti Elisabetilla riitti aikaa miehensä rinnalla heimolaistensa hyväksi. Hän seurasi miestänsä milloin häihin, ristiäisiin ja myös hautajaisiin, toimi lukkarina, surevien lohduttajana ja vaikeuksiin joutuneiden innostajana. – KP

Kotalousneuvoja Nelli Parppe täytti 9.7.-96 Viinijärvellä 80 vuotta. Merkkipäivää juhliittiin Home-suvun sukukokouksessa.

Nelli on Suojärven ensimmäisen kansakoulunopettaja Matti Homeen nuorin tytär, syntynyt Leppäniemen kylässä. Kansakoulun jälkeen hän kävi Kauhavan kotiteollisuusopiston ja sai ensimmäisen työpaikkansa Suistamolla.

Sota ja sitten avioliitto kansakoulunopettaja Yrjö Parppein kanssa keskeytti neuvontatyöt; Nellistä tuli kotirouva ja "pirttiviljelijä". Senkin työn Nelli

hoiti hyvin, lapsilauma yhtenänsä kasvoi.

Kotirouvana olo ei kestänyt kauan. Nelli jäi jo nuorena leskeksi. Eteen tulivat vaikeat ajat yksinhuoltajana suuren lapsijoukon kanssa: Nelli palasi jälleen työelämään.

Uusi ammatti löytyi vanhusten parissa. Nellistä tuli ensin Kymölän kodin johtaja. Sieltä hän siirtyi Mikkelin Vuollekohtia johtamaan ja eläkkeelle jäi Kokemäen Vuollekodin äitinä.

Nelli menestyi vanhusten parissa erittäin hyvin. Ihmisläheisyys, ystävällisyys ja hyvälistoon kuuluneen suvun musiikkiperinne olivat suurena apuna. Nelli osasi soittaa, laulaa ja runoilakin. Näillä taidoilla hän surevia lohdutti, iloisia innosti ja villiintyneitä ohjasi uskontonsa opetuksien mukaisesti takaisin kaidalle polulle. Parhaimmat onnittelet heimohenkiselle ja sukulaisrakkaalle Nellille. Askeleesi lyhennee, mutta matka jatkuu, kun jolegäsi on apuna.

Kosti Pamilo.

80 vuotta täytti 18.4.-96 Jämijärvellä Hilja Karpoff. Hänen sukujuurensa ovat Vienan-Karjalassa Luusalmessa ja Kontokin Kenttijärven kylässä.

Hilja Karpoff.

70 vuotta täytti 22.7.96 Kylmäkoskella maanviljelijä Pentti Ehoniemi. Hän on Karjalan kannaksen Räisälän kunnan Sakkalin kylän poikia. Pentti on tulisieluinen karjalainen ja innokas kyykkämies. Hän on johtanut kylmäkoskelaiset moneen Suomen mestaruuteen. Pentti toimi "poliittisten ovien avaajana" ja myös onnistui, kun Karjalan Liitto aloitti neuvottelut liikuntalain piiriin pääsemisestä. Raha-apua saatiin, Karjalainen kyykkäiliitto perustettiin ja Pentti valittiin sen puheenjohtajaksi. Myöhemmin kyykkäiliitto erkani Karjalan Liitosta ja otti uudeksi nimeksi – Suomen Kyykkäiliitto. Onnittelemme toiminnan miehelle, joka nyt on paneutunut nuorisokasvatukseen. – Kosti Pamilo.

70 vuotta täytti Petroskoissa 31.7.-96 filologian lisensiaatti, kirjallisuudentutkija Maija Pahomova. Hänen sukujuurensa vievät Karjalan Lyydiläisalueen eteläisimpään kolkkaan, Kuujärvelle, missä hän syntyi Joensuun kylässä vuonna 1926.

Maija Pahomova.

Sotien jälkeen Maija Pahomova kävi Karjalan opettaja-instituutin ja valmistui Petroskoin Yliopistosta vuonna 1950. Toimittuaan muutamia vuosia

Päätoimittaja Viktor Melentjev täyttää 50 vuotta Vienan-Karjalan keskuspaikassa, Uhtuan suuressa kylässä 23.10.-96. Hänen vanhempansa Mikko ja Iro olivat Akonlahdesta, Kiitehenjärven rannalta.

Viktorin kouluvuodet osuivat erääseen silloisen Neuvosto-Karjalan kielipoliittikan kuluminaatiopisteistä. Vuonna 1956, jolloin Viktor oli ehtinyt käydä viisi luokkaa, suomen kieli julistettiin "fasistien kieleksi" pannaan. Kirjaroviot loimisivat toreilla ja aukioilla, ja kouluvuorit jatkuivat – nyt venäjän kielellä.

Saatuaan keskikoulun päästötodistuksen 1963 Viktor pyrki ja pääsi 1964 Petroskoin yliopiston suomenkieliseen osastoon, mistä valmistui 1969. Sotapalveluksen jälkeen Viktor palasi Uhtuaan ja aloitti pitkän lehtimiesuransa paikallisen piirilehden Kalevalan Kommunistin toimituksessa. Hän oli yhdeksän vuotta lehden suomenkielisen viikkoliitteen päätoimittaja sekä vastasi kolme vuotta myös päälehdessä.

Vuonna 1991 alussa Uhtuan lehtikentässä tapahtui perestroikan myötä suuri muutos. Entinen piirilehti lakkautettiin ja tilalle perustettiin kaksi uutta, venäjänkielinen Kalevalan Uu-

opetustehtävissä hän jatkoi opintojaan Maailman kirjallisuuden Gorkin instituutissa Moskovassa ja palasi valmistuttuaan Karjalaan, missä hänestä tuli tiedeakatemiaan kielien, kirjallisuuden ja historianlaitoksen pitkäaikainen (1956–83) työntekijä.

Maija Pahomova on tutkimustyössään paneutunut Karjalan proosakirjailijoiden – sekä suomeksi että venäjäksi kirjoitavien – tuotantoon. Hän laati ensimmäisen Karjalan kirjallisuuselämän vuosikirjan (1917–61) ja toimi myöhemmin teoksen toisen, kolmannen ja neljännen osan tieteellisenä toimittajana. Lisäksi Maija Pahomova on yksi Karjalan neuvostokirjallisuuden historian (1969) kirjoittajista. Hänen tutkimuksensa suomalais-ugrilaisien kansojen kirjallisuudesta (1977) ja esim. Karjalan kuvaajasta Mihail Prisivinistä (1974) kuuluvat korkeakoulujen tutkintovaatimuksiin.

Maija Pahomova on Karjalan ansioitunut kulttuuriyöntekijä. Hänet on palkittu lukuisilla kunniamerkeillä. Karjalan Kirjailijaliiton jäsen hän on ollut v:sta 1976.

tiset ja suomenkielinen Vienan Viesti. Viktor Melentjevistä tuli itseoikeutetusti jälkimmäisen päätoimittaja. Hänen johdolla tästä viikottain ilmestyvästä lehdestä kehittyi piteä kulttuurijulkaisu, kotiseutuhistorian ansiokas tallentaja ja karjalaisperinteiden vaalija.

Toimittajatyönsä lisäksi Viktor on lokakuussa 1990 perustetun kansallisen kulttuuriyhdistyksen, Uhtua-seuran puheenjohtaja. Seura toimii Karjalan Rahvalan Liiton alaosastona, ja on tiiviissä yhteistyössä Suomessa toimivan Uhtuan Seudun Perinseuran kanssa. Viktor on myös aktiivisesti mukana Kalevalan kansanteatterin kuvioissa.

Viktor Melentjev.

Viktor Melentjevin tekee kotiseutunsa ja koko Karjalan hyväksi arvokasta, pyyteetöntä työtä, josta kiitosta tulee kuitenkin vähän. Hän on keskeinen kulttuurivaikuttaja Uhtual-

la ja uupumaton karjalaisen kulttuurin puolestapuhuja. Vuonna 1995 Kalevalaseura kutsui Viktorin ulkomaiseksi jäsenekseen. - SV

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Antero Jokiniemi kuollut

Murheellisinä otimme vastaan viestin Salmin Ondrien, Antero Jokiniemen äkillisestä poismenosta. Keskuudestamme poistui eräs Salmin tukipilareista, karjalaisuuden puolustaja ja livvin kielen vaali.

Antero oli syntynyt Salmin kunnan Räimälän kylässä 1925 karjalaiseen talonpoikaisperheeseen. Siellä hän sai veren perintönä livvin kielen taidon, ortodoksisen uskonnon ja isänmaallisuuden. Juuri ne ominaisuudet, joista hän ei koskaan luopunut, vaan rakkaudella niitä vaali.

Antero osallistui hyvin aktiivisesti yhteiskunnallisten asiain hoitoon. Usein hän myös tarttui kynäänsä ja sanoi sanottavansa eri lehdissä. Pisimmän rupeaman hän teki työtä Nuoressa Karjalassa. Lehdessä julkaistiin Salmin Ondrien livvin-kielinen pakina monen vuoden ajan. Pakinan nimi oli "Eloksen dorogalla." Sitä tietä hän kulki ja sillä tiellä tuli vastaan tiensuara; Ondrei siirtyi tuonilmaisten dorogan kulkijaksi.

Pitkälle matkalle hän ei lähtenyt yksin. Hänellä oli hyvät

todistukset työstään ortodoksisuuden, karjalaisuuden ja isänmaallisuuden hyväksi tehdystä työstään. Jälkipolvi voi olla kiitollinen Ondreille, hän ei vienyt kaikkia mennessään. Hänen kirjoituksensa säilyvät hyvin kansien välissä.

Salmin matkallaan Antero osoitti inhimillisyytensä parhaat puolet. Hän neuvoi Salmin uusille isännille kuinka sotavainajia pitää kunnioittaa, ei ainoastaan suomalaisia, vaan myös venäläisiä. Hän talutti uudet isännät venäläisten joukkohaudan viereen ja sanoi: "Hoitakaa näitäkin paremmin."

Ondrein eräs kirjoitus - Marfa-täidin elämäkerta - ihastutti suomalaiset asiantuntijat ja vihastutti stalinistit. Totuuden kuuleminen ei miellyttänyt stalinistikkritiikka ollenkaan. Hän piti kirjoitusta katalana, jossa ei ole jyvää, vaan akanoita. Ondrei ei arvostelusta suuttunut, mutta suuttui, kun kuuli, että sama kritiikki oli ehdottanut karjalan kielen vahvistamista venäläisillä sanoilla. Karjalan kielen vahvistamisesta saatiin jo v. 1938 hyvä näyte. Silloin julkaistiin Petroskoissa

aapinen. Siinä oli maito molo-ka, kirves topora, lehmä korona ja varis/varoi vorona.

Ondrei kirjoitti useampaan rajantakaiseen lehteen moitteen karjalan kielen venäläistymisestä. Hän esitti venäläistytäjälle kutsua tulla Siilinjärvelle kylään. "Hyvin syötän, juotam di kylän kylvetän da vie sellän pesen." KP.

Rakennusmestari Paavo Lohjama kuoli 21.6.-96 Helsingissä. Hän oli syntynyt 10.10.1920 Suojärven kunnan Jehkilän kylässä kuuluen Turha-sukuun, jonka mainitaan pitäjässä asuneen jo 1600-luvulla.

Paavo oli sitä ikäluokkaa, että joutui useiksi vuosiksi talvi- ja jatkosotaan. Sodissa hän haavoittui vaikeasti ja joutui siitä kärsimään koko ikänsä.

Paavon harrastuksiin kuului aina perinteen vaaliminen ja karjalais-ortodoksisuuden puolustaminen. Eläkevuosina hän toimi sotaveteraaneissa ja joutui usein hoidattamaan itseensä, kun sota-arvet muistuttivat olemassa olostaan. - KP

Helsingissä kuoli 15.6.-96 Viktor Olant. Hän oli syntynyt 17.1.1912 Sellin kylässä keski-Aunuksessa ja kuului Ostrovskin pappisukuun.

Sergei Pernanen kuoli 23.5.-96 Helsingissä. Hän oli syntynyt 20.7.1925 Salmissa. Pernaset olivat sukujuuriltaan Aunuksen Riipuskalasta.

Eläkeläinen Saara Teponen kuoli yli 90-vuotiaana 27.5.-96 Espoossa. Hän oli syntynyt Impilahdella 2.10.1905, ja kuului kansallismieliseen Seisen sukuun.

Talvisota ajoi impilahtelaiset kodeistaan evakkoon. Saara muutti Helsinkiin ja avioitui inkeriläisen prokuristin Yrjö Tepposen kanssa. Pääkaupungissa hän tuli mukaan karjalais-ortodoksiseen toimintaan, ja vuonna 1959 hänet valittiin Tiis-taiseuran ehdokkaana Helsingin ort.seurakunnan valtuustoon. Saara olikin toinen nainen seurakunnan historiassa, joka ylitti kynnyksen ja pääsi miesvaltaiseen joukkoon. Ensimmäinen ylitäjä oli Manja Haltia. -KP

Paavo Marttinen kuoli Helsingissä kesäkuussa. Hän oli syntynyt Oulussa 13.2.1929. Hän teki elämäntyönsä tietokoneoperaattorina Oy Alko Ab:n palveluksessa. Hänen harrastuksiinsa kuuluivat veneily, erityisesti purjehdus sekä sotahistoria. Paavon sukujuuret olivat Vuokkiniemen Kivijärven kylästä; isä oli Iivo Marttinen ja äiti Olona o.s. Lesonen.

PELTITUOTE P. TUOMINEN
SUOMEN PARAS PLÄKKISEPPÄ
PLÄKKYRIMESTARI PENTTI TUOMINEN

Perinteisin käsityömenetelmin valmistetut pläkkituotteet

VALMISTUS - MYYNTI - TYÖNÄYTÖKSET
Jokivaritie 237, 66500 VÄHÄKYRÖ • Puh. (06) 478 4711
Ryhmien vierailut sopimuksen mukaan.

Tervetuloa tutustumaan Suomen harvinaisimpaan käsityöläisammattiin!

Onnea ja menestystä.

VEIKKAUS

Rakennusliike RAKENNUSNELIÖ OY

Helsingintie 9 A 1, 24100 SALO
Puh. 02-317 262, telefax 02-332 626

Juuriltaan Karjalainen yritys